

Arrest

nr. 181 977 van 8 februari 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X, die verklaren van Bosnische nationaliteit te zijn, op 3 januari 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 november 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen13) .

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 januari 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. GEUENS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 maart 2010 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 26 juli 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.1. ontvankelijk wordt verklaard.

1.3. Op 19 november 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.1. ongegrond wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.4. Op 19 november 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van de eerste en de tweede verzoekende partij beslissingen houdende een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de tweede en de derde bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Over de ontvankelijkheid van de vordering in zoverre ingesteld door de derde en de vierde verzoekende partij.

De Raad stelt vast dat het beroep niet op ontvankelijke wijze is ingesteld door de derde en de vierde verzoekende partij.

In het verzoekschrift wordt niet vermeld dat de eerste en de tweede verzoekende partij optreden in de hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van de derde en de vierde verzoekende partij. De minderjarige derde en vierde verzoekende partij hebben derhalve in eigen naam een beroep ingediend.

Niettegenstaande in ons rechtstelsel een minderjarige als handelingsonbekwaam wordt beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, moeder of voogd om op rechtsgeldige wijze een beroep in te stellen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt op deze regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft die geen *infans* meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

In casu betreffen de bestreden beslissingen rechten die aan de persoon verbonden zijn, doch de derde en de vierde verzoekende partij zijn duidelijk *infans* die niet kunnen geacht worden over een onderscheidingsvermogen te beschikken. Zij zijn bij het instellen van de onderhavige vordering respectievelijk bijna 7 jaar en 9 maanden oud en beschikken dan ook niet over de vereiste bekwaamheid om in eigen naam een beroep bij de Raad in te stellen.

2.2. Over de ontvankelijkheid van de vordering in zoverre ingesteld door de eerste en de tweede verzoekende partij

2.2.1. Artikel 9ter, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in België verblijvende vreemdeling (...) kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen (...)”

Uit de bewoordingen van bovenstaande wetsbepaling blijkt duidelijk dat enkel een vreemdeling die in België verblijft een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan indienen.

Er dient aldus rekening te worden gehouden met het feit dat een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet slechts kan worden ingewilligd indien de aanvrager in België verblijft (cf. RvS 21 december 2012, nr. 221.898).

Een vernietiging van de *in casu* eerste bestreden beslissing kan de verzoekende partijen enkel tot voordeel strekken indien zij zich op het Belgisch grondgebied bevinden, daar de verwerende partij de aanvraag om machtiging tot verblijf enkel kan inwilligen op voorwaarde dat de verzoekende partijen in België verblijven.

Eveneens kan een vernietiging van de tweede en derde bestreden beslissing de verzoekende partijen enkel tot voordeel strekken indien zij nog geen uitvoering hebben gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten. Immers indien zij gevolg gegeven hebben aan de tweede en de derde bestreden beslissing, hebben deze volledige uitvoering verkregen en zijn deze hierdoor uit het rechtsverkeer verdwenen.

2.2.2. Over de ontvankelijkheid van de vordering in zoverre ingesteld door de eerste verzoekende partij

Uit informatie van de verwerende partij blijkt dat de eerste verzoekende partij op 3 mei 2015 gerepatrieerd werd.

Ter terechtzitting peilt de voorzitter, gelet op de vaststellingen in punt 2.2.1., naar het actueel belang bij het huidig beroep in hoofde van de eerste verzoekende partij. De raadsvrouw van de verzoekende partijen, die *loco* de raadsheer van de verzoekende partijen optreedt, betwist de informatie van de verwerende partij niet en maakt geen opmerkingen betreffende het belang van de eerste verzoekende partij bij onderhavige vordering.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (*cf.* RvS 18 december 2012, nr. 221.810), *quod non in casu*.

In casu kan niet worden vastgesteld dat de vernietiging van de bestreden beslissingen de eerste verzoekende partij nog enig voordeel kan opleveren en dat zij een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissingen.

Er wordt geen actueel belang bij huidig voorliggend beroep in hoofde van de eerste verzoekende partij aangetoond.

Het beroep is, gelet op het ontbreken van een actueel belang, onontvankelijk.

2.2.3. Over de ontvankelijkheid van de vordering in zoverre ingesteld door de tweede verzoekende partij

2.2.3.1. De verzoekende partijen hebben in hun verzoekschrift woonplaats gekozen bij hun raadsman en zijn daar hangende het geding niet op teruggekomen. De beschikking van 28 november 2016 houdende oproeping van de zaak werd dan ook op regelmatige wijze aan dat adres verzonden.

2.2.3.2. In de voormelde beschikking wordt het volgende meegedeeld aan de partijen:

“Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging”.

2.2.3.3. Artikel 39/56 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht *“door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”*. In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot die bepaling heeft geleid wordt gewezen op de analogie met artikel 19, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en wordt uitdrukkelijk gesteld dat voor de interpretatie van het begrip *“belang”* derhalve kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven (*Parl. St.*, Kamer, 2005-06, DOC 51 2479/001, 118.).

2.2.3.4. Een verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

2.2.3.5. Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Haar houding mag voorts het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is zij verplicht haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht. Wanneer haar om aanvullende informatie ter actualisering van het dossier wordt verzocht -zoals *in casu* met de beschikking van 28 november 2016- moet zij aldus over het al dan niet bestaan van nieuwe gegevens uitsluitel geven.

2.2.3.6. Ter terechtzitting wijst de Raad er op dat de eerste verzoekende partij werd gerepatriëerd op 3 mei 2015 en dat een poging tot repatriëring van de tweede verzoekende partij op 7 juni 2015 geannuleerd werd. Gelet op deze informatie en de vaststellingen in punt 2.2.1., peilt de voorzitter naar de aanwezigheid van de tweede verzoekende partij op het grondgebied.

2.2.3.7. Ter terechtzitting verklaart de raadsvrouw, die *loco* de raadsman van de verzoekende partijen verschijnt, dat gezien de repatriëring geannuleerd werd vermoed kan worden dat de tweede verzoekende partij nog in België is.

Teneinde de raadsvrouw, die *loco* de raadsman van de verzoekende partijen verschijnt, de mogelijkheid te geven klaarheid te scheppen inzake de elementen waarnaar wordt gepeild, stelt de voorzitter voor om de zaak uit te stellen. De raadsvrouw, die *loco* de raadsman van de verzoekende partijen verschijnt, stelt dat zij geen gebruik wenst te maken van het uitstel daar zij er van op de hoogte is dat de raadsman van de verzoekende partijen geen nieuws meer heeft over zijn cliënten.

2.2.3.8. Door geen klaarheid te scheppen inzake de elementen waarnaar werd gepeild in de beschikking van 28 november 2016 en aldus de rechter hun medewerking te onthouden, wordt blijk gegeven van een gebrek aan belangstelling voor en belang bij het ingediende beroep. Ambtshalve dient te worden vastgesteld dat het door de wet vereiste actueel belang niet is aangetoond.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 350 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 700 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Artikel 3

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 350 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend zeventien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER